

Restitucija - Biblijos liudijimas

***"Tuomet iš Viešpaties akivaizdos ateis atstatymo laikai, ir Jis vėl atsiųs jums Jėzų, jūsų paskirtą Mesiją. Nes jis turi likti danguje, kol ateis laikas galutinai atkurti viską, kaip Dievas seniai pažadėjo per savo šventuosius pranašus".
Apaštalų darbų 3:20, 21***

Terminas "atstatymas" reiškia atkūrimą, ir apaštalo Petro šio žodžio vartojimas mūsų įžanginiame tekste yra dalis jo pranašystės apie įvykius, kurie įvyks po antrojo Kristaus atėjimo, nurodant, kad bus atkūrimo laikotarpis. Šioje programoje raginama ne sukurti naują rojų, bet atkurti prarastąjį rojų. Lk 19, 10 Jėzus mums sako, kad Žmogaus Sūnus atėjo "ieškoti ir gelbėti to, kas pražuvę". Šio dieviškojo tikslo įgyvendinimo centre yra Jėzus. Savo pirmojo atėjimo metu Jis "atidavė save kaip išpirką", arba atitinkamą kainą, kad būtų panaikinta mirties bausmė, skirta žmonijai Edene. (1 Timotiejui 2, 5. 6). Antrą kartą Jis

ateina tam, kad sugrąžintų į gyvenimą tuos, kurie mirė dėl Adomo nusižengimo.

Jeigu galime įsivaizduoti, kokią tobulumą ir laimę mėgavosi mūsų pirmieji tėvai prieš nusižengdami dievišajam įstatymui, tuomet galime bent iš dalies suprasti, kokie nepaprasti pokyčiai įvyks pasaulyje, kai prarastąjį rojų su visais jo palaiminimais sugrąžins sugrįžęs Kristus. Edeno sodas buvo tik pavyzdys to, kokia bus visa žemė, kai bus užbaigta Kristaus vykdoma Dievo atkuriamoji programa.

Dievo palankumas sugrįžta

Prieš mūsų įžanginį tekstą esančioje eilutėje apaštalas sako, kad "atgaivos laikai" ateis iš "Viešpaties akivaizdos". Šis žodžių junginys "Viešpaties akivaizdoje" yra išverstas iš graikų kalbos žodžių, reiškiančių "iš Viešpaties veido". Ši frazė suponuoja mintį apie Dievo palankumo apraišką žmonių giminei. Taigi visa apaštalo išdėstyta mintis yra ta, kad antrasis Kristaus atėjimas pradės laikotarpį, per kurį Jis nušvies savo meilę ir gerumą žmonių rasai ir palaimins ją, atkurdamas žmogiškojo gyvenimo tobulumą.

Apaštalas pareiškia, kad visi šventieji Dievo pranašai išpranašavo ateinančius "atstatymo laikus".

Dovydas buvo vienas iš šių pranašų, turėjusių daug ką pasakyti šia tema. Trisdešimtosios psalmės 5-oje eilutėje jis tai mini kartu su mintimi apie Dievo malonės sugražinimą. Jis sako: "Juk Jo rūstybė trunka tik akimirka, o Jo malonėje yra gyvenimas; verksmas gali trukti naktį, bet džiaugsmas ateina rytą". Dievo pyktis ant savo žmogiškosios kūrinijos prasidėjo, kai pirmieji mūsų tėvai nepakluso Jo įstatymui. Dėl to jie buvo nuteisti mirti ir išvaryti iš savo tobulų Edeno namų. Kadangi gimę jų vaikai buvo netobuli, mirties bausmė persidavė jiems ir visai žmonių giminei. Visas pasaulis išgyveno liūdesio ir mirties naktį. Romiečiams 5:12; 3:23

Nors ši mirties bausmė tęsėsi šešis tūkstančius metų, tačiau, žvelgiant iš Dievo malonių ir palaiminimų amžinybės perspektyvos, ji buvo "tik akimirka", ir kiekvienam žmogui ji truko ne ilgiau nei kelerius trumpus metus nuo lopšio iki kapo.

Ši Dievo nemalonės naktis neturi tęstis be galo. Dievas vėl atsuks savo veidą į žmonių rasę. Jo palankumas pirmiausia buvo parodytas siunčiant savo Sūnų būti žmogaus Atpirkėju, o toliau bus parodytas siunčiant Jį antrą kartą atkurti atpirtos rasės. Dovydas teigė: "Jo malonėje yra gyvenimas",

o tai reiškia, kad kai Dievas vėl nusišypsos žmonių giminei, baigsis ligos ir mirtis. Tai reiškia, kad ilga nuodėmės, liūdesio ir mirties naktis baigsis džiaugsmo rytu.

Atpirkimo darbas

Artėjantis atstatymo laikotarpis tapo įmanomas dėl Kristaus atpirkimo darbo, atlikto per Jo pirmąjį atėjimą. Apie tai kalba pranašas Ozėjas, kuris, kalbėdamas kaip Viešpaties lūpomis, sako: „Aš išpirksiu šią tautą iš kapo valdžios, išpirksiu ją iš mirties. Kur, o mirtie, tavo žaizdos? Kur, o kape, tavo sunaikinimas? Ozėjo 13:14

Atkreipkite dėmesį, kaip ką tik cituotame tekste Dievo pranašas išpirkimą sieja su mirties sunaikinimu. Naujasis Testamentas paaiškina šios minties filosofiją parodydamas, kad Jėzus, Dievo Sūnus, Dangaus Tėvo buvo pasiųstas į pasaulį, kad būtų ši išpirka. Jis atėjo mirti, "teisusis už neteisiuosius" (1 Petro 3, 18). Paulius aiškina, kad visa tai vyko pagal Dievo valią, susijusią su Jo tikslu išgelbėti žmoniją nuo mirties. Apaštalas sako: "Juk yra vienas Dievas ir vienas tarpininkas tarp Dievo ir žmonių, žmogus Kristus Jėzus, kuris atidavė save kaip išpirką už visus, kad apie tai būtų pranešta nustatytu laiku". 1 Timotiejui 2, 5. 6.

Kristaus atperkamojo darbo nauda žmogui prieinama tik žinojimo ir tikėjimo sąlygomis, todėl apaštalas mus užtikrina, kad šis žinojimas bus "paliudytas" visiems "tinkamu laiku". Tinkamas laikas, kai pasauliui bus paliudytas Kristaus atpirkimo žinojimas, bus Mesijinės karalystės laikotarpis, kuris prasidės po antrojo Mokytojo atėjimo.

Visi Dievo pranašai

Petras mums sako, kad faktai apie "atpirkimo laikus" buvo liudijami visų šventųjų Dievo pranašų lūpomis nuo pasaulio pradžios. Išnagrinėjus Senojo Testamento Raštus paaiškėja, kad tai tiesa. Izaijas buvo vienas iš šių šventųjų pranašų. Savo pranašystės 35-ame skyriuje jis mums sako, kad akliesiems atsivers akys, kurtiesiems atsivers ausys, nebylys liežuvis dainuos, o šlubas šokinės kaip elnias.

Izaijas taip pat sako, kad žmonėms bus atvertas "kelias", kelias, kuris ves į šventumą, arba tobulumą. Jis sako, kad šiame kelyje viskas bus labai aišku - taip aišku, kad paprastas keliautojas, nors ir neišsilavinęs, nesuklystų. Tai sutampa su kitais pranašiškais teiginiais apie tą laiką, kurie mus informuoja, kad tada Viešpaties pažinimas pripildys

žemę, kaip vandenys užlieja jūrą. Iz 35, 5-10; 11, 9; Habakuko 2, 14

Pranašas mus užtikrina, kad šiame kelyje nebus liūto. (Iz 35, 9). Petras apie dabartinius laikus mums sako, kad "velnias, kaip riaumojantis liūtas, vaikšto ir ieško, ką praryti". (1 Pt 5, 8). Pasak apaštalo Jono, Šėtonas bus surištas pačioje atkūrimo laikotarpio pradžioje. (Apreiškimo 20, 1, 2). Taigi pranašas buvo visiškai teisus, sakydamas, kad joks liūtas neis ant kelio, vedančio atgal į gyvenimą ir rojų.

Izaijas toliau aprašo šventumo greitkelį, sakydamas, kad joks "plėšrus žvėris juo neis". Biblijoje pasakojama apie daugybę įvairių žvėrių, kurie per amžius vargino ir kankino žmones. Kai kuriuos iš šių žvėrių mini Danielius ir Apreiškėjas. Jie simbolizuoja vienokias ar kitokias žvėriškas vyriausybes, kurios išnaudojo ir engė žmones. Tačiau prieš įkuriant Mesijo karalystę visi šie "žvėrys" bus sunaikinti, todėl bus tiesa, kad "joks plėšrus žvėris ten neateis". Izaijo 35,9

Galiausiai pranašas mums sako, kad per šį kelią "VIEŠPATIES išpirktieji sugrįš ir ateis į Sioną su giesmėmis ir amžinu džiaugsmu ant savo galvų; jie sulauks džiaugsmo ir linksmybės, o liūdesys ir atodūsiai pasitrauks". (10 eilutė). Iš tiesų toks buvo

2025 m. liepa

Dievo tikslas išpirkti žmones, būtent kad jie sugrįžtų iš mirties ir vėl įžengtų į gyvenimo džiaugsmą. Tai džiaugsmas, kuris gerokai pranoks jų ankstesnę patirtį, nes jie pažins Dievą. Jei paklus teisiesiems Karalystės įstatymams, jie ir toliau gyvens, pasiliks Jo malonėje ir gaus Jo palaiminimus, kurie "daro turtingus". Patarlių 10:22

Yra Biblijos tyrinėtojų, pasirengusių pripažinti, kad antrasis Kristaus atėjimas gali lemti tam tikrą dalinį tuo metu gyvenusios kartos atsigavimą. Tačiau taip elgdamiesi jie smarkiai apriboja atstatymo mastą, nes nesuvokdami, kad jei visos žemės giminės turi būti palaimintos ir jei turi būti "visų daiktų atstatymo laikai", tai reiškia, kad tiek mirusiems, tiek gyviesiems turi būti suteikta galimybė būti palaimintiems. (Pr 12, 3; 28, 14). Taigi, žvelgiant iš pranašystės pozicijų, matyti, kad atstatymas apima ir prikėlimą.

Jobas, kitas šventas Dievo pranašas, išreiškė prisikėlimo viltį sakydamas: „Jei žmogus mirs, ar jis vėl atgims?" Visas savo paskirto laiko dienas lauksiu, kol ateis mano pasikeitimas. Tu šauksiesi, ir aš tau atsakysiu: tu panorėsi savo rankų darbo". (Job 14, 14-15). Taip Jobas išreiškė tikėjimą, kad išgirs Viešpaties balsą, kviečiantį jį iš kapo. Jėzus su tuo

sutinka ir dar plačiau paaiškina sakydamas: "Ateina valanda, kurią visi, esantys kapuose, išgirs jo (Žmogaus Sūnaus) balsą ir išeis". Jono 5, 28-29.

Sodomitai bus atkurti

Ezechielis taip pat buvo vienas iš šventųjų Dievo pranašų, ir jis pabrėžia, kad net tokie nedorėliai kaip sodomiečiai bus prikelti iš kapo per atstatymo laikus. Keršydamas izraelitams už jų neištikimybę, bet kartu primindamas jiems apie prisikėlimo viltį, Ezechielis sako: "Kai tavo seserys, Sodoma ir jos dukterys, sugrįš į savo buvusį turtą, tada tu ir tavo dukterys sugrįšite į savo buvusį turtą". Ezechielio 16:55

Tai, žinoma, nereiškia visuotinio nedorėlių išgelbėjimo, nepriklausomai nuo jų paklusnumo dieviškajam įstatymui, tačiau tai reiškia išgelbėjimo galimybę visiems. Jėzus apie sodomitus sakė, kad jiems Paskutiniojo teismo dieną bus pakenčiamiau nei kai kurių žydų miestų gyventojams. (Mato 10:15; 11:24). Galimybė gauti amžinąjį gyvenimą su paklusnumo sąlyga bus pasiūlyta visiems per atstatymo laikus. Kuo ji bus palankesnė sodomitams nei daugeliui kitų, pavyzdžiui, gyvenusiems tam tikruose žydų miestuose?

Kadangi žydų tauta buvo Viešpaties labai palaiminta, jų nuodėmė buvo prieš didesnę žinojamą nei sodomitų. Todėl jiems reikės didesnio nuolankumo, kad sugrįžtų į harmoniją su Viešpaties įstatymu. Jėzus sakė, kad jei galingi darbai, kurie buvo padaryti Kafarnaume, būtų buvę padaryti Sodomoje, sodomiečiai būtų atgailavę. (Mato 11:21-23). Sodomoje bus padaryta daug didžiųjų darbų. Jie bus pažadinti iš mirties miego ir jiems bus suteikta galimybė palankiausiomis aplinkybėmis atgailauti ir gyventi, ir neabejotinai dauguma jų atgailaus ir mielai keliaus "greitkelio" į amžinąjį gyvenimą.

Vaikai, kurie bus prikelti

Kitas šventas Viešpaties pranašas Jeremijas taip pat kalbėjo apie atstatymą. Jo pranašystės 31-ame skyriuje randame pažadą apie vaikų prikėlimą. Šis konkretus pažadas susijęs būtent su tais vaikais, kuriuos Erodas išžudė Jėzaus gimimo metu. Vis dėlto jis rodo, kad Dievo tikslas yra sugrąžinti į gyvenimą visus tuos, kurie kaip vaikai nužengė į mirtį. Kaip didinga bus motinoms, kai joms bus sugrąžinti jų vaikai ir jos turės privilegiją juos auginti taip, tarsi jie nebūtų mirę. Jeremijas sako: "Štai ką sako Viešpats: Rachelė verkia dėl savo vaikų ir nenori būti paguosta,

nes jų nebėra. Štai ką sako Viešpats: Viešpats skelbia: "Sulaikykite savo balsą nuo verksmo ir savo akis nuo ašarų, nes už jūsų darbą bus atlyginta". Jie sugrįš iš priešo žemės. Taigi tavo palikuonims yra vilties, skelbia Viešpats. Tavo vaikai sugrįš į savo kraštą". Jeremijo 31:15-17

Pranašas Danielius taip pat išpranašavo ateinančius atstatymo laikus, nurodydamas, kad jie ateis po didžiojo vargo laiko, kuriuo dabar baigiasi dabartinis amžius. Skelbdamas mirties nuosprendį mūsų pirmiesiems tėvams, Dievas pasakė: "Dulkės esate ir į dulkes sugrįšite". (Pr 3, 19). Danielius sako, kad tie, "kurie miega žemės dulkėse, pabus". (Danieliaus 12,2). Iš tikrųjų tai reiškia Adomo mirties nuosprendžio panaikinimą ir mirties miego užmigdytųjų sugrąžinimą į gyvenimą. Kaip gražiai iliustruojamas palaimingas atstatymo darbas!

Kitas šventas Dievo pranašas buvo Amosas, ir jis, kalbėdamas Dievo vardu, sako: "Tą dieną pakelsiu Dovydo palapinę, kuri yra sugriuvusi, ir užtaisysiu jos plyšius; pakelsiu jos griuvėsius ir pastatysiu ją kaip senomis dienomis". (Amoso 9,11). Dovydo palapinė buvo laikinas statinys, pastatytas Sandoros skryniai laikyti tuo metu, kai ji buvo sugrąžinta Izraeliui iš priešų rankų. Sandoros Skrynia buvo gražus Dievo

buvimo ir palankumo simbolis. (Iš 30, 6; Skaičių 17, 4). Kurį laiką ji buvo atimta iš izraelitų, o kai jiems buvo sugrąžinta, tai reiškė, kad Dievo palankumas vėl buvo nukreiptas į šią tautą, ir tai reiškė didelio džiaugsmo metą. 1 Samuelio 4-7 skyriai; 2 Samuelio 6:1-18; 7:1

Taigi Dovydo palapinės atkūrimas yra simbolis, rodantis, kad Dievo malonė bus sugrąžinta Izraeliui po to, kai ilgą laiką nuo jo buvo pasitraukusi. Būtent tai įvyks Izraelio ir viso pasaulio vardu per "atstatymo laikus". Ši pranašystė cituojama 15-ame Apaštalų darbų knygos skyriuje, o jos išsipildymas parodytas po Kristaus sugrįžimo, ir tada bus palaiminti ne tik žydai, bet ir pagonys.

Cituoju: Jokūbas atsakė: "Vyrai ir broliai, klausykite manęs! Simeonas [Petras] paskelbė, kaip Dievas iš pradžių aplankė pagonis, kad paimtų iš jų tautą savo vardui. Tam pritaria ir pranašų žodžiai, kaip parašyta: 'Po to sugrįšiu ir vėl pastatysiu Dovydo palapinę, kuri sugriuvo, ir jos griuvėsius vėl atstatysiu, ir ją išstatysiu: Kad likusieji žmonės ieškotų Viešpaties ir visi pagonys, ant kurių šaukiamas mano vardas, - sako Viešpats, kuris visa tai daro". Apaštalų darbų 15, 13-17

Čia mums parodoma, kad Dievo tikslas nuo pat Jėzaus mirties ir prisikėlimo buvo ne atversti pasaulį, bet tik išrinkti iš žmonijos mažą būrį - "tautą Jo vardui" - kuris būtų susijęs su Mokytoju būsimajame karalystės darbe. Čia vėl iškeliamas šlovingas Dievo meilės tikslo tikslas, nes mums sakoma, kad, kai ši tauta Jo vardui bus paimta iš pagonių, tada Dievo malonė sugrįš žydams. Tada ir "visi pagonys" turės galimybę "ieškoti Viešpaties".

Gelbėtojai ant Siono kalno

Obadijas taip pat buvo vienas iš šventųjų Viešpaties pranašų, ir paskutinėje savo pranašystės eilutėje jis sako: "Gelbėtojai užlips ant Siono kalno teisti Ezavo kalno, o karalystė priklausys VIEŠPAČIUI". Paprastai mes galvojame tik apie vieną Gelbėtoją, ir iš tiesų Jėzus yra pasaulio Gelbėtojas. Be pralieto Jėzaus kraujo niekas negalėtų būti išgelbėtas. Nepaisant to, Jo pėdomis einantys sekėjai kviečiami kartu su Juo dalyvauti išgelbėjimo atnešimo pasauliui darbe. Jie kenčia ir miršta kartu su Juo, kad galėtų gyventi ir viešpatuoti su Juo Jo karalystėje, o Jo viešpatavimo tikslas - išgelbėti pasaulį nuo mirties. Romiečiams 8, 16. 17; 2 Timotiejui 2, 11. 12; Apreiškimo 20, 6.

Apreiškimo 14, 1 atskleidžiama šių Gelbėtojų ant Siono kalno tapatybė. Jonas sako: "Aš mačiau Avinėlių, stovintį ant Siono kalno, o su juo 144 000 žmonių, kurie turėjo jo vardą ir jo Tėvo vardą, įrašytą ant savo kaktos". Dabar galime suprasti, ką Jokūbas turėjo omenyje sakydamas, kad tai tauta, surinkta iš pagonių - tauta Dievo vardui. Pradėkime nuo to, kad ši šlovinga galimybė buvo skirta tik žydams. Nors kaip tauta jie ją atmetė, buvo pavienių žydų, kurie suprato ir priėmė šią galimybę, tačiau jų nebuvo reikiamo skaičiaus. Dėl to Viešpats kreipėsi į pagonis, kad šie sudarytų visą numatytą "Gelbėtojų" skaičių, kuris turėjo būti ant simbolinio Siono kalno kartu su Jėzumi. Visi jie turi nešioti Tėvo vardą, nes visi jie priimami į dieviškąją šeimą ir taip tampa valdančiais Dievo namais naujojoje karalystėje.

Jėzaus sekėjai, kurie vaizduojami kaip Gelbėtojai su Juo ant Siono kalno karalystės laikotarpiu, yra tokie ne todėl, kad atidavė save kaip išpirką. Iš tiesų tai nėra būtina. Tačiau dėl savo ištikimybės sekant paskui Jėzų į pasiaukojamą mirtį jiems suteikiama dalis su Juo dalijant palaiminimus, pažadėtus dėl Jo išpirkos darbo. Kai, kaip rodo pranašas, Gelbėtojai stovės ant Siono kalno, tai bus metas, kai "karalystė bus VIEŠPATIES". Tai bus atstatymo metas.

Viešpaties namų kalnas

Michėjas, dar vienas iš šventųjų pranašų, 4 skyriaus 1-4 eilutėse taip rašė: "Mes esame kalnai: "Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas bus aukščiausia iš visų - svarbiausia vieta žemėje. Jis bus iškilęs virš kitų kalvų, ir žmonės iš viso pasaulio plūs ten garbinti. Žmonės iš daugybės tautų ateis ir sakys: 'Ateikite, eikime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus'. Ten jis pamokys mus savo kelių, ir mes vaikščiosime jo takais. Juk Viešpaties mokymas išeis iš Siono, jo žodis sklis iš Jeruzalės. Viešpats tarpininkaus tarp tautų ir išspręs ginčus tarp stiprių tolimų tautų. Jos įkalinės savo kalavijus į plūgus ir savo ietis į genėjimo kablius. Tauta nebekovos su tauta ir nebesitreniruos karui. Visi gyvens taikoje ir gerovėje, mėgaudamiesi savo vynuogynais ir figmedžiais, nes nebus ko bijoti. Dangaus kariuomenių Viešpats davė šį pažadą!"

Remdamiesi Danieliaus 2:35-44, pamatysime, kad "VIEŠPATIES kalnas" reiškia Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, kokie praktiški yra atstatomieji palaiminimai, kurie bus dalijami pasauliui tos karalystės laikotarpiu. Michėjo knygos poveikslas prasideda "paskutinėmis dienomis", t. y. laikotarpiu prieš pat karalystės įsteigimą, per kurį senoji šėtoniška

tvarka bus nustumta į šalį dėl didžiųjų negandų. Žmonės, atsidūrę nelaimėje, kreipsis į Viešpatį prašydami pagalbos ir nurodymų, ką daryti - kaip išsivaduoti iš pražūties, kurią sukėlė žmonijos savanaudiškumas ir kvailumas.

Tada, pripažindami naująją karalystę, jie bus mokomi Viešpaties kelių, kurie bus taikos, o ne karo keliai. Ekonominis saugumas taip pat bus vienas iš tos naujos Mesijinės karalystės dienos bruožų. Kiekvienas žmogus džiaugsis "savo vynuogynais ir figmedžiais". Žinoma, neturime to suprasti pernelyg pažodžiui, nes tai tėra saugumo ir laimės, kurioje niekas nesibaimins, paveikslas. Norima pasakyti, kad atstatymo laikais visi bus pakankamai aprūpinti. aprūpinimas bus nuolatinis ir truks tik tol, kol žmogus laikysis Dievo įstatymų.

Visuotinė religija

Habakukas buvo šventas Viešpaties pranašas, ir jis pasakoja apie tą atstatymo dieną, sakydamas, kad "žemė bus pripildyta VIEŠPATIES šlovės pažinimo, kaip vandenys užlieja jūrą". (Habakuko 2, 14). Sofonijas, kitas Dievo pranašas, taip pat pasakoja apie Dievo duotą apšvietimą, kuris tuo metu ateis pas žmones. "Nes tada aš paversiu tautą tyra kalba, kad

jie visi šauktųsi VIEŠPATIES vardo ir vieningai Jam tarnautų". Sofonijo 3,9

Šėtono apakinančią įtaką išsklaidys Dievo šlovės pažinimo šviesa. Tuomet tyra kalba - pamokymai - kuri bus nukreipta į žmones, kaip sako pranašas, lems, kad visa žmonija šauksis Viešpaties vardo ir tarnaus Jam vieningai, tai yra petys į petį. Taip tais atstatymo laikais bus atkurtas tikrasis Dievo pažinimas.

Pranašas Zacharijas, kuris taip pat kalbėjo Dievo vardu apie tą džiugią atstatymo dieną, išsamiai aiškina, kaip apšviečianti karalystės laikotarpio įtaka paveiks žmones. Jis sako: „Tą dieną nebebus šviesos; šviestuvai išnyks. Nes tai bus nepakartojama diena, kurią Viešpats pažįsta, nei diena, nei naktis, bet bus taip, kad vakaro metu bus šviesu". (Zacharijo 14,6-7). Čia išsakoma mintis apie laipsnišką nušvitimą. Nesunku suprasti, kaip tai įvyks. Mesijinė karalystė pirmiausia bus įsteigta su gyvomis kartomis. Kai suvokiame, kokio dydžio yra Žemės planeta ir kiek daug žmonių joje gyvena, galime suprasti, kodėl praeis šiek tiek laiko, kol visi sužinos apie naująją karalystę. Taip pat prireiks laiko, kol žmonės atsikratys prietaringų idėjų apie Dievą, kad galėtų Jį teisingai pažinti.

Tuomet bus visi milijardai mirusiųjų, kuriuos, prikeltus iš numirusių, reikės pamokyti tikrojo Dievo pažinimo. Būdami kape jie nieko neišmoko. (Ekleziasto 9,10). Taigi, kai jie bus prikelti iš kapo, jiems reikės sužinoti apie tikrąjį Dievą, kad turėtų galimybę paklusti Jo įstatymams. Žmonių apšvietimo darbas tęsis visą tūkstantį metų truksiančią karalystės "dieną".

Tas laikotarpis vadinamas iš dalies šviesiu ir iš dalies tamsiu. Tai reiškia, kad tai bus laikas, kai žmonių aklumas ir prietarai bus palaipsniui šalinami. Kol darbas bus baigtas, pasaulyje vis dar bus tam tikra simbolinė tamsa, tačiau vakare, arba tos šlovingos dienos pabaigoje, bus visiškai šviesu. Iki to laiko pranašo Malachijo pranašautos "teisumo saulės" apšviečianti ir gydanti įtaka išsklaidys visas tamsos miglas, ir tada žemę pripildys Dievo šlovės pažinimas. Malachijo 4:2

Apčiuopiami palaiminimai

Antrojo Kristaus atėjimo rezultatas bus šlovingas. Palaiminimai, kurie bus dalijami valdant Jo karalystę, bus labai praktiški. Remiantis visų šventųjų Dievo pranašų, pranašavusių atstatymo laikus, liudijimu, šie palaiminimai bus tokie: apšvietimas apie tikrąjį

Dievą ir Jo planą; pabaiga visų nesuskaičiuojamų prietarų, kurie nuo Edeno laikų vargino suglumusį pasaulį; laisvė nuo visų rūšių ligų; išsilaisvinimas iš Adomo mirties; daugiau jokių karų; ekonominis saugumas visiems.

Visos šios labai praktiškos ir džiuginančios Mesijo karalystės gėrybės nebus dalijamos besąlygiškai. Apaštalas Petras, pasakodamas apie atstatymo laikus, labai atsargiai primena: "Bus taip, kad kiekvienas, kuris neklausys to pranašo" ir toliau sąmoningai nusidės po to, kai pažins teisumą, bus išnaikintas mirtimi. Apaštalų darbų 3:23

Dievas suteikė Adomui ir levai valdžią žemei ir žemės daiktams. Tos būsimos dienos paklusniesiems, kuriems, kaip tikime, priklausys didžioji dauguma žmonijos, bus sugrąžinta pirminė valdžia. Taigi vėlgi turime mintį apie restituciją, rojaus atkūrimą, apimančią visą pasaulį ir turintį poveikį. Kokia tai šlovinga viltis vargšui, nuodėmės sergančiam ir mirštančiam pasauliui.

Pagalvokite apie pokyčius, kurie įvyks sunaikinus ligas ir mirtį. Pagalvokite apie kitus pokyčius dėl to, kad nebebus karų. Įsivaizduokite rezultatus, kurie bus pasiekti, kai žmonės išmoks pažinti, mylėti ir nuoširdžiai tarnauti tikrajam Dievui. Pamažytų, ką

2025 m. liepa

reikš, kai meilė pakeis savanaudiškumą kaip visą žmogaus veiklą motyvuojantis principas.

Taip pat apmąstykite, kaip pasikeis požiūris, kai žmonėms nebereikės galvoti apie mirtį ir jos planuoti. Įsivaizduokite prieš juos besitęsiančią džiaugsmo amžinybę, o ne trumpą, karštligišką egzistenciją, kurią geriausiu atveju sudarys tik nedidelė dalis laimės, o visa kita - nusivylimas ir liūdesys. Pasak vieno iš Dievo įkvėptų ir šventų pranašų, pagalvokite apie laiką, kai "Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių, ir nebebus nei mirties, nei liūdesio, nei verksmo, nei skausmo. Visa tai išnyks visiems laikams". Apreiškimo 21, 4

Nors mums tai gali atrodyti neįmanoma, galbūt dėl to, kad nieko panašaus anksčiau nesame matę, Dievui nieko panašaus nėra neįmanoma. Pats gyvenimas mums atrodo neįmanomas, t. y. mes iki galo nesuprantame, kas yra gyvenimas. Kas yra pakankamai išmintingas, kad galėtų mums papasakoti apie širdies plakimo filosofiją? Tačiau Dievas, Kūrėjas, sukūrė širdį ir širdies plakimą, ir tas pats Dievas su kaupu gali milijardams žmonių sugrąžinti širdies plakimą, kuris kadaise sustojęs pulsavo su tam tikra gyvybės doze, bet galiausiai

pasidavė mirties siaubui, nes Dievo teisingumas nutarė, kad joks netobulas žmogiškasis padaras nebegali toliau gyventi.

Šį šlovingą "visa ko atstatymą" įvykdys netrukus įsigalėsianti Mesijinė karalystė. Ir toliau melskimės už tą dieną, kaip mus mokė Jėzus: "Teateinie Tavo karalystė. Tiesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje". Mato 6, 10.